

rullerne. Det derimod, som nu skeer for Diez-
blikket, som altid er skeet i Fredstid, og som
er det, der igjen eftertrages ved Fleertallets
Forflag, er, at, — efterat Udskrivningen er
skeet ved Land- og Søkrigscommissariatet, og
efterat det er betegnet, til hvilke Troppesarter
Mandskabet er skiftet, hvem der ikke kan bru-
ges og hvem der kan bruges, og efterat det af
Krigsministeren er blevet opgivet, hvor stort
Antal der skal leveres, — saa bliver der un-
der Justitsministerens særlige Tilsyn fastsat,
hvilke af disse Mandskaber, som der ved Ud-
skrivningen er bestemt til at kunne bruges, der
skal bruges paa det og det Sted, til den og
den Troppesafdeling, og Listerne, saaledes
opgjorte, komme fra Justitsministeren til Krigs-
ministeren, som modtager Mandskabet med en
vis forudgaaende Bestemmelse, en
Bestemmelse, hvorefter det indføres i Hoved-
bøgerne til en vis bestemt Troppesafdeling,
hvorimod det, efterat dette er skeet, unæg-
teligt staaer i Krigsministerens Magt at an-
vende det efter Hans Majestæts allerhøieste
Bestemmelse. Nu kunde man sige: men
hvad vindes der da ved, at dette overholdes,
hvad vindes der ved, at man kommer tilbage
til denne tidligere retlige bestaaende Form?
Dersom vi veeblive at opretholde den Form,
hvori det hedder, at Mandskabets Fordeling er
overgivet til Krigsministeren, og hvis vi imid-
lertid miste den ærede Krigsminister, som vi
nu have, og som har sagt os tidligere, at det
er hans Formaal, at blive staaende ved det
Bestaaende, og som har gjort det allerede 1
Aar, og det til Trods for den Adkomst, han
har haft efter Loven fra forrige Aar; jeg
siger, naar vi skulle komme til at miste den
ærede Krigsminister, som holder saa fast ved
det Bestaaende efter sit eget Tilfagn, og vi
derimod skulde faae en Krigsminister, som gif
meget videre, som havde den Idee at blande
Mandskabet sammen, for at „det danske Mand-
skab kunde lære Tydsk, og det tydske Mand-
skab Dansk,“ saa vilde han have en stor Lettelse
derved, at han i Genhold til Loven fordrede
sig Mandskabet udleveret uden nogen Designa-
tion, og uden nogen særlig Henviisning til
en vis Troppesafdeling, fik det sammen i en
Masse og fordeelte det ved alle Troppesafde-

linger imellem hverandre, og fik saa Armeen,
som hidtil har havt denne mere stedlige
Form, til at faae en Heelhedsform. Dette
var gjørligt, naar Loven blev staaende saale-
des, som vi for Krigsforbundenhedens Skyld
have været nødt til at indrette den. Naar
dette saa havde bestaaet i nogle Aar, og der
kom et Krav til Kongen af Danmark om at
fuldbyrde sin Forpligtelse, at levere et Baaben-
contingent til det tydske Forbund, saa vilde
det ikke være muligt at fuldbyrde denne For-
pligtelse, naar Mandskabet var saaledes blan-
det imellem hinanden, selv om der imidlertid
var kommen en Krigsminister, der havde an-
dre Hensigter, og som slet ikke ønskede
at levere dansk Mandskab til Tjeneste
i den tydske Forbundsør, thi han vilde
være nødt til at sende Afdelingerne, som de
vare. Det kunde ikke nytte, at han sagde:
jeg tager den 15de, 16de og 17de Bataillon
o. s. v.; thi den 15de, 16de og 17de Bataillon
vilde, ligesaa vel som den 1ste, 2den og 3die
Bataillon, bestaae af blandet Mandskab, og
det vilde ikke være muligt at forandre det.
Det er altsaa kun mit Formaal med dette
Forflag, som jeg hører, at de to andre Med-
lemmer af Udvalgets Fleertal ikke ganske op-
satte saaledes som jeg, at blive staaende ved,
hvad jeg kalder den negative Begrændsning,
den Sammensætning af Armeen nemlig, hvor-
ved det staaer i Krigsministerens Magt, at
han kan benytte til Forbundscontingentet
Tropper, sammensatte af Holsteens og Lauens-
borgs Mandskab. Det er kun det, mit For-
maal gaaer ud paa, og det er altsaa ikke den
allermindste Afændring fra det, som Krigs-
ministeren her har erklæret, at han vilde gjøre,
naar han kunde og det stod i hans Magt,
og naar Omstændighederne ikke tvang ham
til at gjøre Andet; jeg vil kun holde fast ved
den Mulighed, at det kan gjøres. Vi maae vel
sætte Mærke til, at dette er en meget vigtig
Side af Sagen, og, ved at følge denne Wei-
sning, komme vi ikke et eneste Skridt udover det,
som allerede bestaaer, og som er det lovligt
Bestaaende, saa jeg kan næsten ikke troe, at vi
skulde kunne være i nogen væsentlig Uoverens-
stemmelse med Ministeren i saa Henseende.
Jeg kan tænke mig en eneste Indvending, som